

Düş

– Hasan POLAT · 09 Aralık 2011

düş/müş

bir düş kurdum bu gece

bir düş ki

uçsuz bucaksız

üryan ve silahsız

yeşiller giydirdim dağlarına

öbek öbek açtı baharlar

suladım çiçeklerini bütün iklimlerin

boyverdi fidanlar

dereler kabardı yürekçe

yürüdü ırmaklar

kokladım

aynı nefes aralığında

aynı iştahla

basmadan börtü böceğe

deli taylar gibi koştu çocuklar

arılar çiçekten çiçeğe

çınarlar diktim orman kardeşliğine

kollarına hamaklar bağladım

göğsünde bebeler uyusun

gölgesinde alinteri nefslensin diye

keşke dedim

çığlıkla bölündü gece

doğruldu göz kepenklerim

asıldı kirpiklerime

uyandım...

uyandım da utandım yine

hasan polat